

Slakter norske feminister

Av: STURLA SMÁRI HANSSSEN, HELENE MO og EMBRIK RUDNINGEN, ANB

Oslo: Naive, feige og konfliktsky. Profilerte minoritetskvinner hudfletter dagens feminister for å være navlebeskuende egoister.

Politikere, kvinnesaksforkjempere og forskere feller en knusende dom over norske feminister, som de mener har sviktet minoritetskvinnene i kampen for de samme rettighetene som er hvite norske kvinner forunt.

– Må kjempe alene

Mandag la IMDI (Integrering- og mangfoldsdirektoratet) fram en rapport som klart slo fast at minoritetskvinner kommer svært dårlig ut både i arbeidslivet og i lønnsstatistikker. I tillegg vet man at flere minoritetskvinner årlig blir utsatt for kjønnslemlestelse og tvangsekteskap.

– Feministene snakker bare om dette når noen blir drept, kidnappet eller tvangsgiftet. Ellers er det stille. Det er en hån mot ofrene at den norske kvinnebevegelsen unnlater å støtte disse kvinnene og det gjør meg mektig provosert, sier stortingsrepresentant Saera Khan (Ap) til Dagsavisen.

Hun mener mange feminister ikke tør å ta opp problemene av frykt for å ikke være politisk korrekte.

– Resultatet er at de stilltiende har akseptert at minoritetskvinnens grunnleggende rettigheter er blitt krenket. De har sviktet kvinnene og de har sviktet barna, sier Khan.

Aldri kontaktet

Norsk-somaliske Saynab Mohamud ble landskjent for sin kamp mot kjønnslemlestelse. Hun glemmer aldri hvor skuffet hun ble da hun sto fram i kampen mot de grusomme overgrepene.

– Vi fikk ingen støtte fra de norske feministene – kvinner vi har sett opp til – og ble stående ganske alene. Hvorfor kunne de ikke ta en telefon og si at de står bak oss? Sju år etter venter jeg fortsatt, sier Saynab.

– Hittil har kampen mot tvangsekteskap og vold mot minoritetskvinner vært et felt for spesielt interesserte, bekrefter kjønnsforsker Anja Bredal ved Senter for kvinne- og kjønnsforskning ved Universitetet i Oslo.

Hun hevder det er en tendens til paternalisme når norske feminister først debatterer alvorlige spørsmål som kjønnslemlestelse og tvangsekteskap.

– Fortsatt er det altfor mye stakkarsliggjøring av minoritetskvinnene, framfor å støtte dem som likeverdige feminister, sier Bredal.

Ulike kamparenaer

Anita Rathore i OMOD (Organisasjonen mot offentlig diskriminering) hevder norske feminister ikke makter å innse at minoritetskvinner kan ha samme ambisjoner som dem selv i arbeidslivet. Hun finner de samme holdningene når tvangsekteskap og kjønnslemlestelse blir debattert.

– Da blir minoritetskvinnene snakket til, og ikke med, sier Rathore og får støtte fra Antoinette Botti i PAWA (Pan-African Women's Association), som sier majoritetskvinner og minoritetskvinner kjemper på to forskjellige arenaer.

– Flere av oss kjemper for de samme rettighetene norske kvinner opparbeidet seg for flere titalls år siden, sier Botti. (ANB)

<http://www.moss-dagblad.no/article2630667.ece>